

V Á C L A V C I G L E R

VÁCLAV

C I G L E R

Caterina Tognon Arte Contemporanea
Campo San Maurizio & Palazzo da Ponte
Giardino dell'Istituto Veneto di Scienze, Palazzo Cavalli Franchetti
Benátky, Itálie / Venezia, Italia / Venice, Italy

nedělám obrazy, nedělám sochy,
 dělám monogramy – grafy svého tušeného já,
 dělám znaky a trasy, kterými vedu oči po ploše papíru
 nebo celého člověka po ploše krajiny...
 tyto trasy mají podobu příkopů, hrází, mostů, vodních koryt,
 vodních a světelných stěn...
 je možné jimi procházet, nechat se jimi vést, překračovat je
 nebo obcházet a znovu do nich vstupovat...
 zamýšlím je jako neschematická schémata, jako rozvrhy a plány,
 jako rovnice, do kterých si každý může dosadit komponenty
 svých vlastních pocitů a stavů...
 jde mně při tom o vzájemné porovnání mého myšlení
 s myšlením a reagováním jiných...
 jde mně o vyhodnocení stop průsečných i souběžných,
 dostředivých i odstředivých, překrývaných i nepřekrytých,
 váhavých i rozhodných...
 jde mně o dialog a o sondáž...
 člověk je přírodou v přírodě,
 světem ve světě...
 světem do jisté míry... do jaké míry překrytým se světem druhého?

I don't make paintings, I don't make sculptures
 I make monograms – graphs of the intuitions of my inner self,
 I make signs and routes, with which I lead eyes along the surface of paper
 or an entire person along the surface of a landscape...
 these routes take the form of ditches, dams, bridges, water channels,
 walls of water and light...
 it is possible to pass through them, be carried by them, exceed them
 or go around them and enter them once more...
 I design them as non-schematic schematics, as outlines and plans,
 as equations, into which anyone may place the components
 of one's own feelings and states...
 in doing so I am concerned about the mutual comparison of my thoughts
 with the thoughts and reactions of others...
 I want to follow the trails, transverse and parallel,
 centripetal and centrifugal, overlapping and not overlapping,
 hesitant and decisive...
 for me it's a dialogue about probing,
 a person is nature in nature
 a world within a world...
 a world to a certain degree... and to what degree overlapped with the world of another?

non faccio quadri, non faccio statue,
faccio monogrammi – monografi del mio io intuito,
faccio segni e percorsi, attraverso i quali guido i miei occhi sulla superficie della carta
o un uomo intero sulla superficie di un paesaggio...
questi percorsi hanno l'aspetto di fosse, argini, ponti, abbeveratoi,
pareti di acqua e di luce...
è possibile attraversarli, lasciarsi guidare da loro, oltrepassarli
o aggirarli e poi entrare di nuovo...
li penso come schemi non schematici, come abbozzi e progetti,
come equazioni nelle quali ciascuno può inserire i componenti
dei propri sentimenti e stati d'animo...
ciò che intendo è un confronto reciproco del mio modo di pensare
con il modo di pensare e reagire degli altri...
intendo valorizzare le impronte d'intersezione e quelle parallele,
centripete e centrifughe, ricoperte e scoperte,
esitanti e decise...
tengo a un dialogo e a un sondaggio...
l'uomo è la natura dentro la natura,
il mondo nel mondo...
il mondo fino a un certo punto... fino a che punto è sovrapposto con un altro mondo?

prostor...
čím je pro mě prostor?
podmínkou?
záminkou?
tím i oním
především prostředkem komunikace
fyzické... psychické... psychologické
prostor je prostorem silových polí, záchytných bodů, osudových průsečíků
prostor je místem děje
místem zdánlivě náhodných... ve skutečnosti zákonitých vztahů
jeho posvátné prázdno není prázdnom k zaplnění... ale k naplnění
a to prostředky odpovídajícími jak zamýšlenému účinu
tak povaze prostředí
prostor je do sebe uzavřený nebo vyzářený obsah
i člověk je obsah
i člověk je prostor... prostor v prostoru
a umění je to, co jej vyhrcojuje a polidštuje

space...
what is space to me?
a condition?
a pretence?
one and the other
above all a means of communication
physical... psychic... psychological...
space is the space of fields of force, points of anchor, intercepts of fate
space is a setting
a place of apparently accidental relations... in reality conforming to laws
its sacred emptiness is not emptiness to be filled up... but to be filled in
with means corresponding to both its intended effect
and the nature of the environment
space is closed unto itself or radiated content
and a person is content
a person is space... space in space
and art is that which brings it to a point and humanizes

lo spazio...
che cosa significa per me lo spazio?
una condizione?
un pretesto?
tutt'e due
innanzitutto un mezzo di comunicazione
fisica... psichica... psicologica
lo spazio è lo spazio dei campi di forze, degli appigli, dei punti d'intersezione fatali
lo spazio è il luogo di azione
luogo dei rapporti apparentemente casuali... ma in realtà regolari
il suo vuoto sacro non è un vuoto da colmare... ma da riempire
attraverso i mezzi corrispondenti sia all'azione premeditata
sia al carattere dell'ambiente
lo spazio è il contenuto chiuso in se stesso o già privo di fulgore
anche l'uomo è il contenuto
anche l'uomo è lo spazio... lo spazio nello spazio
e l'arte è ciò che lo esaspera e lo rende umano

Benátská galeristka paní Caterina Tognon, která se už několik let zajímá o mou práci, mi nabídla možnost výstavy nejen ve své galerii, ale i v prostorech Palazzo da Ponte a v parku Palazzo Cavalli Franchetti ležícím v bezprostřední blízkosti mostu Akademie.

Zatímco v komorním prostoru galerie na Campo San Maurizio jsme nainstalovali objekty z optického skla, v Palazzo da Ponte jsme v jeho vstupní hale umístili objekt Studánku v podobě nádrže válcovitého tvaru z nerezového plechu, vyplněnou vodou s šikmo nakloněnou plochou zrcadla odrážející pohyb přicházejících návštěvníků. Na druhém poschodí v největším výstavním sále jsme od stropu zavěsili objekt ve tvaru květu vytvořeného ze čtyř ploch bílého tabulového skla o celkovém průměru cca 4 metry. Světlo vycházející z jeho válcovitého „pestíku“ ozařuje zlatou plochu objektu kruhového tvaru ležícího na základně prostoru. Na jiném místě v blízkosti skleněného průčelí jsme v celé šestimetrové výšce výstavní místnosti svěsili Jákobův žebřík, jehož dvanáct článků tvoří trojboké hranoly z optického skla, rozkládající světlo do barev duhy. U protější stěny jsme osadili ještě skleněnou Lavici. S hlavním výstavním sálem sousedí místnost, do které jsme proti otevřenému vstupu umístili dva a půl metru vysoký Sloup ve tvaru hranolu z optického skla, který svým sklonem atakuje vstupujícího diváka. V poslední místnosti spojené chodbou jsme postavili objekt horizontálního tvaru z modrého skla, který je ukotvený na kovovém stojanu.

Mrs. Caterina Tognon, a Venetian gallery owner who has been interested in my work for many years, offered me the opportunity of exhibiting not only in her gallery, but also the spaces of Palazzo da Ponte and in the park of Palazzo Cavalli Franchetti lying in direct proximity to the Academy bridge.

While in the chamber space of the Campo San Maurizio gallery we installed objects made of optic glass, in the entrance hall of Palazzo da Ponte we placed Well, a cylindrical basin of stainless steel, filled with water and a mirrored surface angled to reflect the movement of arriving visitors. On the second floor in the second largest exhibition hall we hung from the ceiling an object in the shape of a flower created from four surfaces of white sheet glass roughly 4 meters in diameter. Light coming from its cylindrical “pistils” illuminates the gold surface of the round shaped object anchoring the space. In another place near a glass facade, we utilized the entire six-meter height of the exhibition hall to hang Jacob's Ladder, the twelve components of which consist of three-sided prisms of optic glass which break light into the colours of the rainbow. On the opposite wall we placed the glass Bench. The main exhibition hall then opens onto a room where visitors are confronted with the aggressive stance of Column, an optic glass prism two and one half meters high. In the last room connected by a corridor, we placed Blue Horizon, an object made of blue glass in horizontal form, anchored to a metal stand.

La signora Caterina Tognon, gallerista veneta, che si interessa del mio lavoro già da alcuni anni, mi ha offerto la possibilità di allestire una mostra non soltanto nella sua galleria d'arte, ma anche negli spazi del Palazzo da Ponte e nel parco accanto al Palazzo Cavalli Franchetti, situato nei pressi del ponte dell'Accademia.

Mentre nell'ambiente intimo della Galleria nel Campo San Maurizio abbiamo installato gli oggetti di vetro ottico, nell'atrio del Palazzo da Ponte abbiamo situato l'oggetto Fontanella in forma di una vasca cilindrica in lamiera antiossidante, riempita d'acqua, con uno specchio inclinato che riflette il movimento dei visitatori al loro arrivo. Al secondo piano, nella sala d'esposizione più grande abbiamo appeso al soffitto un oggetto in forma di un fiore, composto di quattro elementi di vetro in lastre di un diametro complessivo di circa 4 metri. La luce che sbocca dal suo "pistillo" cilindrico irradia la superficie d'oro dell'oggetto di una forma circolare giacente sul basamento dello spazio. In un altro luogo vicino al frontone di vetro abbiamo appeso all'altezza di sei metri la Scala di Giacobbe, i cui dodici particelle sono create di prismi a base triangolare di vetro ottico che scompongono la luce nei colori dell'arcobaleno. Accanto alla parete di fronte abbiamo sistemato ancora la Panchina di vetro. La sala d'esposizione principale confina con un'altra sala in cui abbiamo situato, di fronte all'ingresso aperto, la Colonna (Sloup) alta due metri e mezzo, in forma di un prisma di vetro ottico, il quale con la sua obliquità attacca i visitatori entranti. Nell'ultima sala, collegata attraverso un corridoio, abbiamo posto un oggetto di una forma orizzontale di vetro azzurro, che è ancorato al piedistallo di metallo.

prostor je stav
 přírodou... námi... nabídnutý stav a situace
 jakkoliv určitý... přesto proměnlivý
 adekvátní našim vnitřním stavům
 prostor je totéž co být
 totéž co metabolismus a dýchání
 tedy děj... pohyb...
 vlnění, jemuž předchází napětí
 celý vesmír je stavem napětí... celý se chvěje
 celý je prolnut a prolínán
 a my v něm

space is a state
 with nature... us... a condition and situation offered
 however definite... yet fluctuating
 adequate to our internal states
 space is tantamount to being
 to metabolism and breathing
 action... motion...
 undulation preceded by tension
 the entire universe is a state of tension... it is all trembling
 all permeated and blended together
 and we within it

lo spazio è uno stato
 la natura... noi... lo stato e la situazione offerti
 benché definito... tuttavia mutabile
 adeguato ai nostri stati d'animo
 lo spazio è uguale a essere
 uguale al metabolismo e alla respirazione
 dunque azione... movimento...
 oscillazione preceduta dalla tensione
 l'intero universo è lo stato di tensione... trema tutto
 è tutto compenetrato e pervaso
 e noi in esso

Jak k sobě patří sklo a prostor, pokud je vůbec mezi obojím nějaký vztah? Celým svým dílem, zdá se mi, odpovídá Václav Cigler takto: sklo je uprostřed prostoru ze své povahy; prostor sklem vždy více či méně prochází v závislosti na jeho průhlednosti či neprůhlednosti. Uvědomíme-li si tento vztah, pak se najednou ukáže, že každý materiál v prostoru má v sobě – a v míře své neprostupnosti – více či méně skla. A to je snad nejzákladnější rozvržení konstant Ciglerových prací: sklo, prostor – a světlo. Tělesa mohou být i velmi hutná, hmotná a masivní, agresivní, doléhající a mohou se rovněž vznášet, ale vždycky už budou odkazovat k nehmotné podstatě světla, kterou zviditelňuje sklo.

Kdykoli proto Václav Cigler zasáhne do prostoru, ať instalací anebo jen vystavením určitého objektu, je prostor vtažen do fascinující hry nejen jako místo děje, ale především jako morfogenetické, to jest tvarotvorné, pole sestávající ze sil a z napětí mezi nimi, pole, které neprocházíme bez toho, že bychom nepocítili (a často i vlastním tělem) prostor jako něco, co ožilo: klade odpor a uniká, téměř se zhmotňuje před očima a vzápětí zmizí ve světle, jež je jako jinou životní formou prostoru.

Light and space: glass

How do glass and space relate, if there even is a relationship between the two? With his entire work, it seems to me that Václav Cigler provides an answer to this question: glass is by its nature in the midst of space; space always moves through glass more or less in dependence on its transparency or opacity. If we realize this relationship, then we suddenly realize that every material in space has within itself – to the degree of its penetrability – more or less glass. And this is perhaps the most fundamental schematic constant of Cigler's work: glass, space – and light. Bodies may be very dense, substantial and massive, aggressive, weighed down, and they may at the same time float, but they will always refer to the immaterial essence of light, which illuminates glass.

Therefore, whenever Václav Cigler intervenes in a space, either as an installation or just the exhibition of a certain object, the space is drawn into a fascinating game not only as a setting, but above all as a morphogenetic, form-creating field, composed of forces and tension between them, a field through which we cannot pass without feeling (often with our own bodies) that space is alive, putting up resistance and retreating, virtually materializing before our eyes and then disappearing in the light, which is simply like another living form of space.

Come si accompagnano il vetro e lo spazio, se mai ci sia un qualunque rapporto tra di loro? Con tutte le sue opere, mi sembra, Václav Cigler risponde in questo modo: il vetro è in mezzo allo spazio di sua natura; lo spazio più o meno penetra sempre il vetro in dipendenza dalla sua trasparenza o opacità. Se ci rendiamo conto di questo rapporto, poi all'improvviso vediamo che ogni materia nello spazio contiene di più o di meno – a seconda della misura della sua impermeabilità – il vetro. E questo è forse il più fondamentale schema delle costanti delle opere di Cigler: vetro, spazio – e luce. Le sculture possono essere anche molto sode, cariche e massicce, aggressive, incumbenti, e possono pure galleggiare, ma ormai per sempre rimanderanno alla sostanza immateriale della luce la quale viene resa visibile dal vetro.

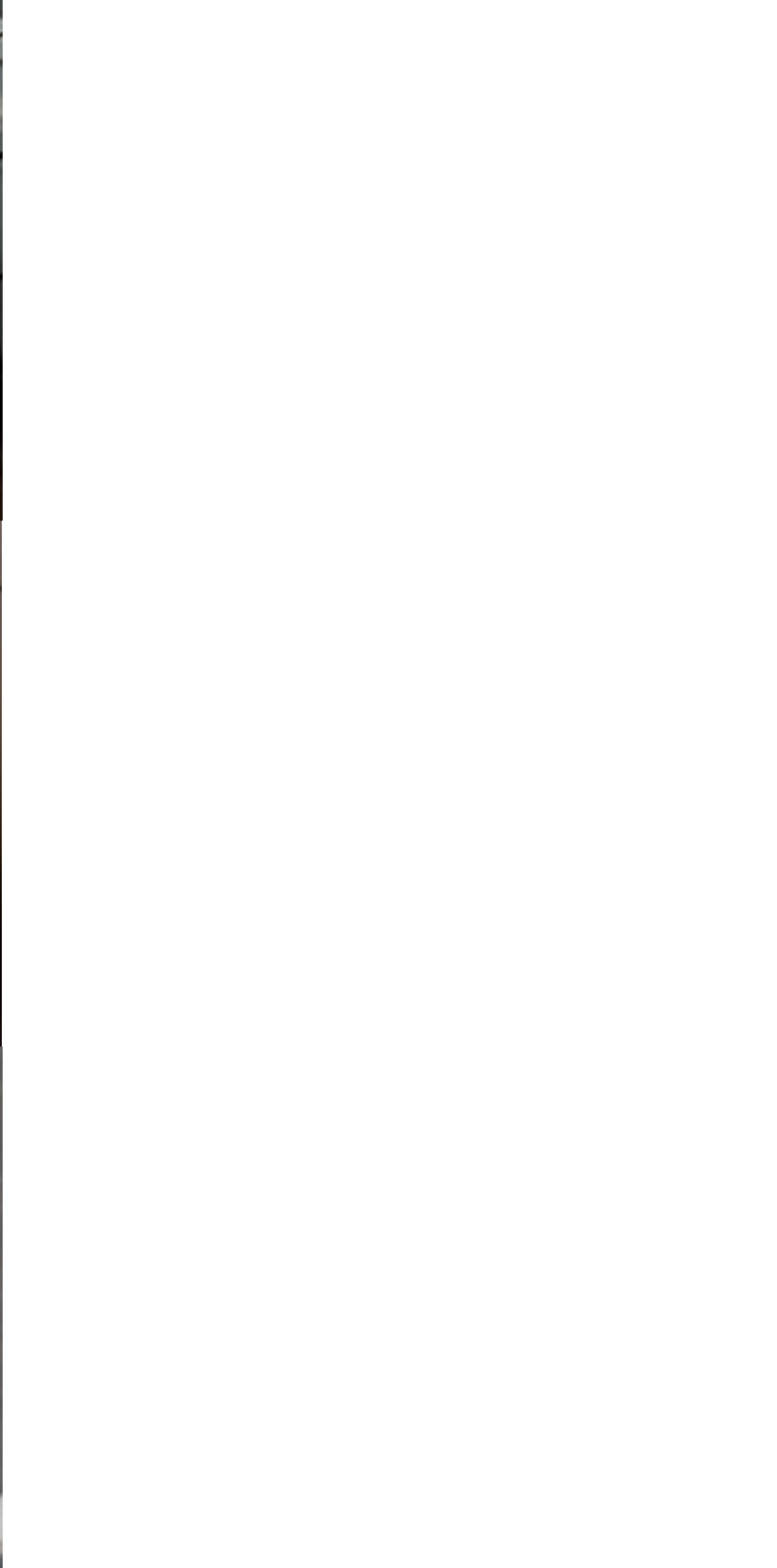
Perciò, ogni volta che Václav Cigler interviene nello spazio, o con un'installazione o con una semplice esposizione di un certo oggetto, lo spazio è coinvolto in un gioco affascinante non soltanto come luogo di azione, ma soprattutto come un campo morfogenetico composto di energie e di tensione tra di loro, campo che non percorriamo senza sentire (e spesso anche con il proprio corpo) lo spazio come qualcosa che è risorto: presenta resistenza e fugge, si materializza quasi davanti ai nostri occhi e subito dopo sparisce nella luce che è come un'altra forma di vita dello spazio.

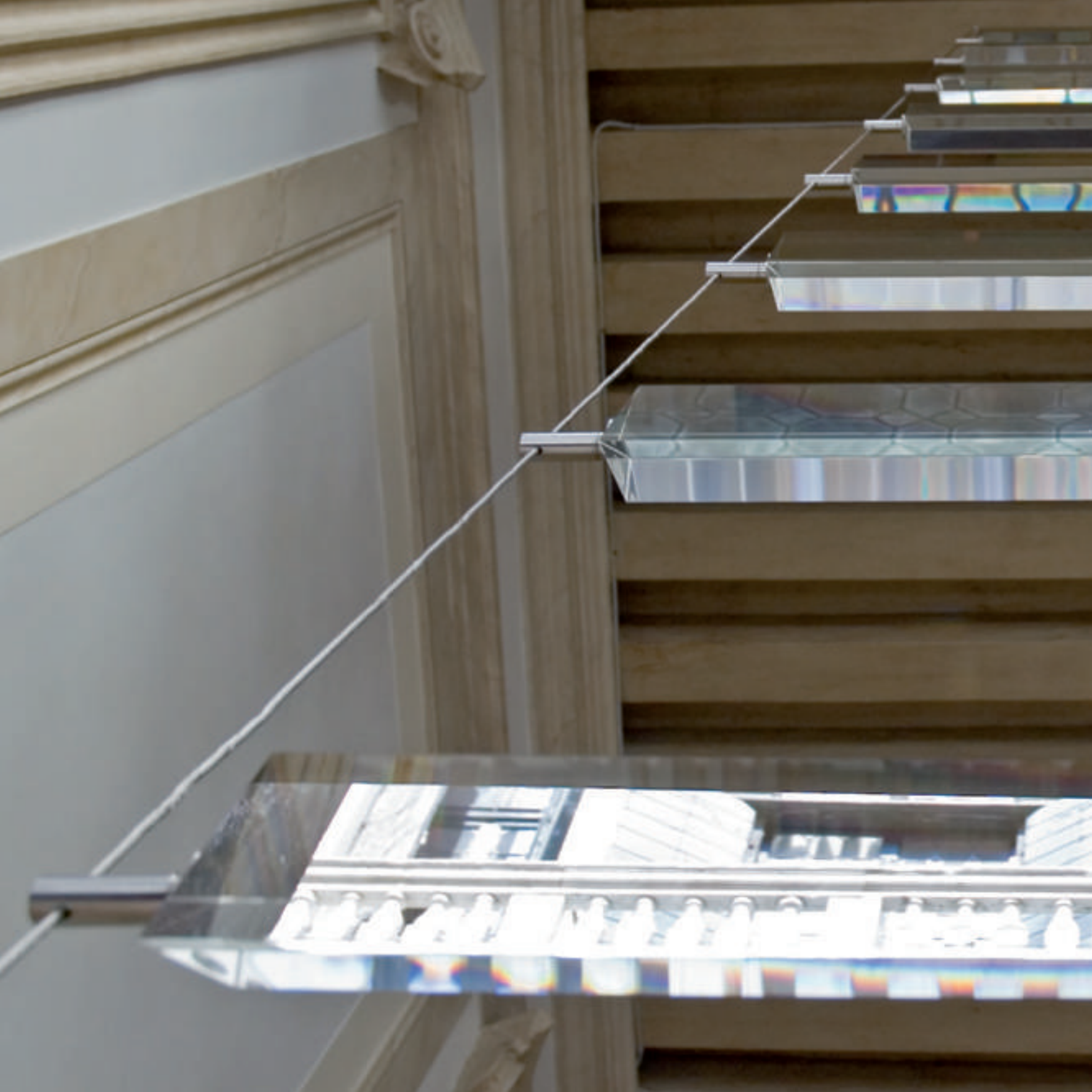

sklo je vzrušující materiál... materiál světla
 je právě tak hmotou jako nehmotou
 právě tak skutečné jako neskutečné
 právě tak svébytné jako sebe přesahující
 a zpochybňující tak naši smyslovou zkušenost
 sklo je hmota žijící svým vlastním i naprogramovaným životem
 chová se jako organismus
 svět zprostředkovává i uchovává... ozvláštňuje a způvabňuje
 sklo může být přístrojem i nástrojem
 schránkou i předělem
 optickou i účelovou clonou
 člověk si sklo vysnil a vyprocesoval
 stvořil však něco víc než prostředek, který mu má sloužit
 stvořil si výzvu... podnět a měřítko
 sklo je snad jediný materiál,
 který je možno dále technologicky rozvíjet
 a uzpůsobovat tak k realizování
 i těch nejfantastičtějších představ a záměrů
 sklo má povahu a osud člověka,
 protože je látkou krásnou a vznešenou
 třeba s ním zacházet obezřetně

glass is an exciting material... the material of light
 it is practically as much a substance as not a substance
 as real as unreal
 as individually distinct as exceeding itself
 and thus throwing doubt over our sensual experience
 glass is a substance living its own programmed life
 behaving like an organism
 mediating the world and preserving it... particularizing and giving grace
 glass may be an instrument and a tool
 a receptacle and dividing line
 an optical veil of purpose
 man has dreamed up and processed glass
 but has created something more than a means to serve him
 he has created a challenge... an impulse and gauge
 glass is perhaps the only material
 which can further be technologically developed
 and adapted to realize
 the most fantastic of visions and contrivances
 glass has the nature and fate of humanity
 and because it is a beautiful and sublime substance
 it must be handled with circumspection

il vetro è una materia eccitante... materia della luce
è altrettanto materiale quanto immateriale
altrettanto reale quanto irreal
altrettanto peculiare quanto eccedente se stesso
porrendo in dubbio la nostra esperienza sensoriale
il vetro è una materia vivente la propria vita e anche la vita programmata
si comporta come un organismo
il mondo è da esso mediato e conservato... reso più speciale e affascinante
il vetro può essere sia un apparecchio sia uno strumento
sia una custodia sia uno scorcio
una visiera ottica e strumentale
l'uomo ha sognato e sviluppato il vetro
ha però creato qualcosa di più che un mezzo che lo debba servire
si è creato la sfida... un impulso e un criterio
il vetro è forse l'unica materia
che si può ancora sviluppare tecnologicamente
e modificare così per la realizzazione
anche delle più fantastiche immaginazioni e intenzioni
il vetro ha il carattere e la sorte dell'uomo
perché è una materia bella e nobile
va trattato con prudenza

CATERINA TOGNO
ARTE CONTEMPORANEA

21172

Václav Cigler v jednom svém nepublikovaném textu napsal UMĚNÍ JE DRUHÁ SKUTEČNOST, SKUTEČNOST DUHY. Kdybych byla autorkou benátské výstavy, nazvala bych ji takto, protože si myslím, že v podstatě vystihuje celou tuto uměleckou událost. Skutečnost duhy je prostoupena téměř v každém detailu výstavy. Duha je jevem částečné reflexe, když je smíšená s jevy lomu paprsků a rozptylu slunečního světla, které prochází kapkami vody v nízkých vrstvách atmosféry. Je to věc neobvyklá, někdy až magická, zažitá v přírodě s panoramatickým řezem krajiny, která v nás většinou vzbuzuje pocit optimismu, úžasu i údivu.

Václav Cigler nám ji vytváří s nemenším zážitkem pomocí svého umění. Je to člověk, který chce zachytit všechny souvislosti vzájemných vztahů – dvojvztahů a zároveň se snaží pochopit prostřednictvím své tvorby přirozený svět kolem sebe. Je sváděn pokušením jednoduchosti a učí nás porozumět výtvarnému umění jako projevu lidského života. Každá výstava má jasný koncept, geometrické rozvržení, osy procházení. Je souhrnem podnětů, důvodů k určitému jednání a snaží se odstraňovat překážky a hledat nové cesty. Procházíme-li jeho výstavou, vnímáme definovaný – vymezený, určený prostor, instalace složené ze skleněných či kovových prvků, kresby. Ve svých dílech pracuje s tvary-symboly: kruh, vejce, květ, Jákobův žebřík, studánka, lavička, vor. Zmíněné objekty mají svůj vlastní obsah, konkrétní i symbolický, a jsou tak schopny přiblížit divákovi určité záměry, jež jsou za tímto účelem nastíněné. Jejich účín je možné dále stupňovat buď kupením nebo zvětšováním jejich základních tvarů, nebo naopak oprošfováním až na úroveň základních principů. Nabízí nám celou řadu vizuálních interpretací, rozpoznatelných i nerozpoznatelných, kde každý pohled má svou optiku.

Ve vestibulu Palazzo da Ponte je centrálně umístěna Studánka – je to válcovitá nerezová nádrž s vodou, v níž je na šikmo nainstalována zrcadlová plocha reagující na pohyb návštěvníka. Zkušenost se zrcadlením je Václavu Ciglerovi bytostně vlastní. Zavěšený Jákobův žebřík symbolizuje vzestupnou cestu umožněnou sestavou na sebe navazujících skleněných prvků, jež díky svým optickým vlastnostem své okolí zrcadlí, nebo naopak pohlcují a spektrálně rozkládají. Skleněná Lavice se může stát místem nekonečného čekání. Levitující Květ naznačuje jasnost a jednoduchý řád pojetí universa – rostlina vyráží nad zem, obrací se ke světlu, rozevírá a zavírá svou korunu, naklání se pestíkem, ne náhodou – je přesně zaměřen na zrcadlící zlatou Odraznou plochu. Vzájemné propojení diváka, objektů, místa a světla je nositelem komunikace našich tělesných rytů s představou vlastního časoprostoru.

V zahradě u Palazzo Cavalli Franchetti je umístěn objekt ve tvaru otevřeného altánu nazvaný Zahradní pavilon. Je tvořen čtyřmi pětimetrovými kovovými prvky, zakončenými trojbokými hranoly z optického skla, které rozkládá světlo do celé škály spektrálních barev. Kovové prvky jsou natolik subtilní, že je závany větru neustále proměňují. Objekt nepůsobí sochařsky monstrózně, spíše reaguje na prostředí živé přírody, která mu dokresluje vhodnou kulisu. Záměrem instalace je podvědomě vyvolat prostorovou situaci, zároveň se však stává i místem, do kterého je možné vstoupit a být jeho součástí.

Václav Cigler reaguje na dané prostory konkrétními, v podstatě architektonickými prostředky v souladu s pohybujícím se divákem a zprostředkovává mu jak zážitky z míst, kterými prochází, tak i z těch, v nichž může setrvat a v klidu je prožívat. Snaží se topografickým způsobem mapovat daný prostor prostřednictvím svých smyslů, které jemnějším a hlubším otiskem zanechávají stopu v naší senzibilitě, v naší paměti, v naší představivosti a v naší inteligenci.

Vor je plavidlo se zrcadlovou plochou, které bylo sestaveno a nainstalováno na Canale Grande v blízkosti mostu Akademie v den vernisáže. Zrcadlová plocha čtverce, která se lehce houpá, reaguje na pohyb vody a zrcadlí slunce a oblohu v neustále se měnícím světle, je autorovou poctou Benátkám. Nastavením zrcadla vodě, světlu a lidskému hemžení města zde téměř minimalistickým způsobem dokazuje, že se vždy dá najít místo, kde se člověk může o něco pokusit.

CATERINA BOGNON
ARTE CONTEMPORANEA

Václav
Cigler

Podstatný rys tvorby Václava Ciglera je i v tom, že chce divákovi ponechat prostor pro objevování a vlastní konstrukce, přiblížit mu jeho vlastní vnitřní monolog, jakoby zdánlivě lehce uchopitelný pocit každodenního života. Jde o otevřenost vůči světu i vůči nitru. O otevřenost, která je upřímně poctivou. Není důležité, v jakém médiu se pohybuje nebo jaké výtvarné prostředky používá – kresba, sklo, instalace, prostor – jeho silnou motivací je vnitřní puzení, nutkání a pochybování. Odkrývá tak nitro svého já a snaží se vyjádřit to, co lze jen stěží vyjádřit slovy.

In one of his most well known works, Václav Cigler wrote ART IS A SECOND REALITY, THE REALITY OF THE RAINBOW. If I were the curator of the Venice exhibition, I would name it such since I believe this captures the essence of the entire event. The reality of the rainbow is pervasive throughout nearly every detail of the exhibition. A rainbow is a partial reflection, a phenomenon involving the diffraction and dispersion of rays of sunlight, which pass through droplets of water in the lower layers of the atmosphere. It is an uncommon thing, sometimes even magical, seen in nature with panoramic slices of landscape, fostering within us feelings of optimism, wonder, and amazement.

Václav Cigler does this for us to no lesser extent with his art. He wants to capture all aspects of mutual relationships while at the same time attempting to grasp the natural world around him through his work. He is enticed with the temptation of simplicity and teaches us to understand applied art as an expression of human life. Every exhibition has a clear concept, with a geometric layout and axes along which one passes. There is a summation of impulses and reasons for particular behaviour and an attempt to overcome obstacles and seek new paths. If we pass through his exhibition, we perceive defined – specified or designated space, an installation composed of glass or metal elements, drawings. He works with forms – symbols: a circle, an egg, a flower, Jacob's ladder, a well, a bench, a raft. These objects have their own content, physically and symbolically, and thus are able to lead the viewer to certain conclusions with which for this purpose they are shaded. Their effect may be further amplified by either gathering or enlarging their basic forms, or to the contrary by simplifying them to the level of basic principles. He offers us an entire range of visual interpretations, recognizable or indecipherable, with each glance offering its own optical perspective.

Located in the vestibule of Palazzo da Ponte is the Well, a cylindrical stainless steel -basin with water featuring a mirrored surface, angled to react to the visitor's movement. The use of mirrors is intrinsic to Václav Cigler's work. Jacob's Ladder is a hanging piece representing ascension composed of interrelating glass elements which either reflect their surroundings or swallow it up in spectral decomposition. The glass Bench can become a place of endless waiting. The levitating Flower intimates the clarity and simple order of the conception of the universe – a plant breaks through the earth, turns towards the light, opens and closes its bloom, its pistil hearkening toward – by no mistake – the golden mirrors of Reflective Surface. The interconnection of the viewer, the objects, the place, and the light yields a conversation between our bodily rhythms and the conception of our own time-space.

Located in the garden at Palazzo Cavalli Franchetti is an object in the shape of an open arbour entitled Garden Pavilion. It consists of four five-meter metal elements, ending in three-sided prisms of optic glass, which break light into the entire range of spectral colours. The metal elements are so subtle that the breeze constantly moves them. The piece is not sculpturally imposing, but rather reacts to the natural environment around it, which provides a suitable setting. The aim of the installation is to sub-consciously evoke a spatial situation, while at the same time becoming a place into which one may enter and be a part of it.

Václav Cigler reacts to the given spaces with specific, essentially architectural means, in accordance with the

moving viewer, mediating experiences from both those places through which the viewer passes, and those where he or she may linger and reflect in repose. He attempts in a topographic manner to map the given space through his senses, which with a more refined and deeper impression leave a trail in our sensibility, in our memory, in our imagination, and in our intelligence.

Raft is a vessel with a mirror surface, which was outfitted and installed on the Canale Grande near the Academy bridge on the day of the opening. The mirrored surface of the square, which lightly rocks, reacts to the movement of the water and reflects the sun and the sky in ever-changing light, is the artist's tribute to Venice. By setting mirrors in the water, light, and human bustle of the city, he is able to show in an almost minimalist manner that one can always find a place to try something.

Another salient feature of Václav Cigler's work is that he wants to leave the viewer room for his or her own discovery and construction, to bring one closer to one's own internal dialogue, as some lightly grasped feeling of day-to-day life. It is about openness to light and introspection – an openness that is sincerely honest. The particular medium or creative means used are not important – drawing, glass, installation, space – his driving motivation is an internal calling, compulsion and doubt. He reveals in this manner his inner being and attempts to explain that which can only with difficulty be expressed in words.

In un suo testo non pubblicato, Václav Cigler ha scritto L'ARTE È UN'ALTRA REALTÀ, LA REALTÀ DELL'ARCOBALENO. Se io fossi l'autrice della mostra di Venezia, la intitolerei così, perché penso che ciò in sostanza definisca questo evento. La realtà dell'arcobaleno è presente quasi in ogni dettaglio della mostra. L'arcobaleno è l'effetto di una riflessione parziale, quando si mischia con gli effetti della rifrazione dei raggi e della dispersione della luce solare che trafilano le gocce di acqua nei bassi strati dell'atmosfera. Questo fenomeno insolito, a volte addirittura magico, vissuto in un paesaggio dal profilo panoramico, provoca in noi sensazioni di ottimismo, meraviglia e stupefazione.

Václav Cigler riesce a risuscitare le stesse sensazioni attraverso la sua arte. È un uomo che vuole catturare tutto quel che concerne i rapporti reciproci e nello stesso tempo desidera capire, attraverso le sue opere, il mondo naturale intorno a lui. Lusingato dalla tentazione della semplicità, ci insegna a capire l'arte figurativa come una dimostrazione della vita umana. Ogni mostra ha una chiara concezione, disposizione geometrica, assi d'intersezione. È un insieme di spunti, motivo di un certo comportamento con la tendenza ad annientare gli ostacoli in cerca di nuove strade. Visitando la sua mostra, percepiamo uno spazio definito – delimitato o determinato, sculture composte di elementi di vetro o di metallo, disegni. Nel creare le sue opere, Cigler lavora con forme-simbolo: cerchio, uovo, fiore, scala di Giacobbe, fontanella, panchina, zattera. Questi oggetti, avendo il loro proprio contenuto, concreto e simbolico, sono capaci di avvicinare allo spettatore certe intenzioni accennate a tale scopo. Il loro effetto può essere ancora più intenso: o attraverso un ammassamento o tramite un ingrandimento delle loro forme di base, oppure, al contrario, tramite una riduzione fino al livello dei principi fondamentali. Ci si offre una serie di interpretazioni visive, riconoscibili e non, dove ogni sguardo ha la propria ottica.

Nel centro dell'atrio del Palazzo da Ponte è sistemata la Fontanella (Studánka), una vasca cilindrica inossidabile riempita di acqua, nella quale è installato, inclinato, un piano speculare che reagisce ai movimenti dei visitatori. L'esperienza della riflessione è assolutamente tipica di Václav Cigler. La Scala di Giacobbe (Jákobův žebřík) sospesa in alto, simboleggia la via ascendente agevolata dal complesso di elementi di vetro legati tra di loro, i quali, grazie alle loro capacità ottiche, riflettono le adiacenze oppure, al contrario, le assorbono e le scompongono spettralmente. La Panchina (Lavice) di vetro può diventare luogo di un'attesa interminabile. Il Fiore (Květ) galleggiante allude alla chiarezza e all'ordine semplice dell'interpretazione dell'universo: la pianta spunta sopra la terra, si gira verso la luce, apre e chiude la sua corolla, si inchina con il suo pistillo, il

quale, non accidentalmente, punta precisamente verso la speculare Area riflettente (Odrazná plocha) d'oro. La compenetrazione reciproca di spettatore, oggetti, luogo e luce è il veicolo di comunicazione dei nostri ritmi corporali con l'immagine dello spazio-tempo.

Nel giardino vicino al Palazzo Cavalli Franchetti è sistemato un oggetto in forma di un'altana aperta, intitolato Padiglione del giardino (Zahradní pavilon), composto di quattro elementi di metallo di cinque metri, terminati con prismi a base triangolare di vetro ottico che scompongono la luce in una ricca scala di spettro dei colori. Gli elementi di metallo sono così sottili che vengono costantemente trasformati dai colpi di vento. L'oggetto non si presenta come una scultura mostruosa, in quanto riflette piuttosto l'ambiente della natura viva che gli serve da un sottofondo adeguato. L'intento dell'installazione è quello di evocare nel subconscio una situazione spaziale, ma nello stesso tempo si presenta anche come un luogo in cui è possibile entrare, diventandone una parte.

Václav Cigler reagisce allo spazio con mezzi concreti, in sostanza architettonici, d'accordo con lo spettatore in movimento, trasmettendogli le impressioni dei luoghi da lui percorsi e anche di quelli nei quali ci si ferma per poterli vivere in tranquillità. Cerca di dipingere, in modo cartografico, lo spazio attraverso i suoi sensi che lasciano delle impronte, più piane e più profonde, nella nostra sensibilità, nella nostra memoria, nella nostra fantasia e nel nostro intelletto.

La Zattera (Vor) è una piattaforma galleggiante con un piano speculare, costruita e installata nel Canale Grande, vicino al ponte dell'Accademia, nel giorno dell'inaugurazione della mostra. Il piano speculare in forma di un quadro, leggermente dondolante, che reagisce al movimento dell'acqua e rispecchia il sole e il cielo in una luce mutata in continuazione, è l'omaggio dell'autore alla città di Venezia. Ponendo lo specchio di fronte all'acqua, alla luce e al formicolio cittadino, riesce a dimostrare con mezzi quasi minimalisti che sia possibile trovare sempre un luogo in cui l'uomo può provare a fare qualcosa.

Un tratto fondamentale delle opere di Václav Cigler è anche l'intenzione dell'autore di lasciare allo spettatore uno spazio per le scoperte e le proprie costruzioni, avvicinandogli il suo proprio monologo interno come una sensazione di vita quotidiana che sembra essere facilmente afferrabile. Si tratta di un'apertura verso il mondo e verso l'interno, di un'apertura francamente onesta. Non importa in quale medium si muova o di quali strumenti figurativi si serva – disegno, vetro, installazione, spazio – la sua forte motivazione sono stimoli, irresistibilità e dubbi interni. Scopre così l'interno del proprio io, cercando di esprimere ciò che è di gran lunga difficile esprimere con le parole.

tvořit... znamená sestoupit na dno
ze dna na světlo
být tím, co dělá dno dnem a světlo světlem

to create... means to descend to the bottom
from the bottom to light
to be that which makes the bottom bottom and light light

creare... significa scendere fino in fondo
dal fondo salire verso la luce
essere quello che di fondo fa fondo e luce di luce

architektonický prostor je psychologickým prostorem
prostorem poezie
jak jinak... všechno je poezie
umění, právě tak jako filozofie... věda... technika... geometrie... matematika
jako úmysly i jejich aplikace
jako stav a řád
naším vědomím i podvědomím zprostředkovaný řád

architectural space is psychological space
the space of poetry
how otherwise... everything is poetry
art, just like philosophy... science... engineering... geometry... mathematics
like designs and their application
like states and order
order mediated by our consciousness and sub-consciousness

lo spazio architettonico è lo spazio psicologico
lo spazio della poesia
come potrebbe non esserlo... tutto è poesia
arte, così come anche filosofia... scienza... tecnologia... geometria... matematica
come le intenzioni e le loro applicazioni
come lo stato e l'ordine
l'ordine mediato dalla nostra coscienza e dal nostro subconscio

Benátky jsou městem na chůdách, vnucuje se pocit, že i lidé by se tam měli pohybovat na chůdách. V Benátkách jsou všichni jen návštěvníky a aktéry na jevištích velkých a malých náměstí. Téměř mimové pod bizarními maskami tohoto bizarního města.

Pokud bych zde žil, pobíhal bych po městě s kamerou, abych zachytil všechno to neuchopitelné, věčně se měnící v neustále proměnlivém světle. Nebo bych na jeho palácích, mostech, kanálech rozvěsil zrcadla, aby alespoň na chvíli zachytily všechno to jinak neuchopitelné.

Kdykoliv jsem Benátky navštívil, byl jsem přímo posedlý představou umístit na některý z jeho kanálů objekt v podobě voru, který by se v poryvech vody a větru vznášel a svou zlatou zrcadlovou plochou odrážel půvaby svého bezprostředního okolí.

Konečně se mi, díky paní Caterině Tognon, tato příležitost naskytla a s pomocí architekta Michala Motyčky, který „plavidlo“ zhotovil a na Canale Grande osadil, jsme tak společně vzdali hold tomuto jedinečnému městu.

Venice is a city on stilts, it gives the impression that even the people should be moving around on stilts. In Venice everyone is only a visitor and actor on the stages of the large and small piazzas. Almost like mimes behind bizarre masks of this bizarre city.

If I lived here, I would walk around the city with a camera to capture all that is incomprehensible, the shifting shapes in the ever varying light. Or I would hang mirrors on the palaces, bridges, and canals of the city, so that at least for a moment they would capture all that which is otherwise incomprehensible.

Whenever I have visited Venice, I have been absolutely obsessed with the idea of placing a raft-like object in one of the canals, to be buffeted by the wind and water and reflect with its golden surface the charms of its immediate environment.

Finally, thanks to Mrs. Caterina Tognon, I have been presented this opportunity and with the assistance of architect Michal Motyčka, who constructed the “vessel” and placed in it in the Canale Grande, we have been able to pay homage to this unique city.

Venezia è una città sui trampoli; ci viene l'idea che anche la gente lì dovrebbe muoversi sui trampoli. A Venezia tutti sono solo visitatori e attori nei palcoscenici delle piazze grandi e piccole. Quasi mimi sotto le maschere bizzarre di questa città bizzarra.

Se io vivessi qui, girerei per la città con una telecamera per poter catturare tutto ciò che è inafferrabile, perennemente mutabile nella luce costantemente variabile. Oppure appenderei specchi sui suoi palazzi, ponti, canali affinché essi almeno per un attimo possano catturare tutto ciò che è altrimenti inafferrabile.

Ogni volta che ho visitato Venezia, sono stato proprio ossessionato dall'idea di piazzare in uno dei suoi canali un oggetto in forma di zattera, facendola galleggiare nei colpi di acqua e di vento e riflettere le bellezze delle sue adiacenze con il suo piano speculare d'oro.

Finalmente, grazie alla signora Caterina Tognon, mi si è offerta quest'occasione e, con l'aiuto dell'architetto Michal Motyčka, il quale ha fabbricato la zattera e l'ha piazzata nel Canale Grande, abbiamo insieme reso omaggio a questa città unica.

Commissione Regionale Venezia 17 Alas
Ponte di S. Simeone
17/18/19/20/21/22/23/24/25/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100

to, co zůstává po ději... stavech... hmotě, která je jejich nositelem,
jsou silokřivky a silová pole
v nich je drama ostopováno ve své nejnítěnější podstatě
v podstatě svých osových napětí
a přesahů do prostoru a času

that which remains after action, states and matter, that which bears these
are lines and fields of force
in these the drama is bathed in its most intimate essence
in the essence of its axial tensions
and overlappings into space and time

ciò che resta dopo l'azione... gli stati... la materia, che è il loro veicolo
sono le linee e i campi di forza
nei quali il dramma viene improntato nella sua più intima essenza
nell'essenza delle sue tensioni assiali
e delle interferenze nello spazio e nel tempo

životopisná data

narozen 21. 4. 1929, Vsetín • 1940-48 Masarykovo reálné gymnázium ve Vsetíně • 1948-51 sklářská škola v Novém Boru • 1951-57 Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze, ateliér prof. Josefa Kaplického • 1965-79 vedl ateliér Sklo v architektuře na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě

biographical information

born 21 April 1929, Vsetín • 1940-48 Masaryk high school in Vsetín • 1948-51 glass school in Nový Bor • 1951-57 Academy of Arts Architecture and Design in Prague, atelier of Professor Josef Kaplický • 1965-79 led the atelier Glass in Architecture at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava

dati biografici

nato il 21 aprile 1929 a Vsetín • 1940-48 liceo classico a Vsetín (Masarykovo reálné gymnázium) • 1948-51 scuola industriale vetrai a Nový Bor • 1951-57 istituto tecnico-artistico a Praga "Vysoká škola umělecko-průmyslová", atelier del prof. Josef Kaplický • 1965-79 gestisce l'atelier II vetro nell'architettura (Sklo v architektuře) all'Accademia delle belle arti di Bratislava (Vysoká škola výtvarných umění)

samostatné výstavy (výběr) / solo exhibitions (selection) / mostre autonome (selezione)

1967 Praha, CZ, Galerie Platýz • 1969 Wien, A, Galerie Mahlerstrasse • 1970 Praha, CZ, Galerie Václava Špály • Bratislava, SK, Galéria Život • 1975 Rotterdam, H, Museum Boymans van Beuningen • 1976 Wien, A, Galerie am Graben • 1982 Praha, CZ, Ústav makromolekulární chemie ČSAV • 1984 Wien, A, Galerie am Graben • 1985 Frankfurt/Main, D, SM Galerie E. Gotschalk • 1986 Washington, USA, University Maryland • 1987 New York, USA, Heller Gallery • 1988 Düsseldorf, D, pavilon firmy Monsanto • 1989 Frankfurt/Main, D, SM Galerie E. Gotschalk • 1990 Maastricht, H, Kunstmesse • 1993 Lathrup Village, USA, Habatat Galleries • Praha, CZ, NG – zámek Zbraslav • Praha, CZ, Mánes • Den Haag, H, Galerie Rob van den Doel • 1996 Hranice na Moravě, CZ, Synagoga • 1997 Klatovy, CZ, Galerie U Bílého jednorozce • Brno, CZ, Moravská galerie • 1998 Bruntál, CZ, Galerie V kapli • 1999 New York, USA, Gallery B. Friedman • Praha, CZ, Galerie Na Jánském vršku • 2000 Praha, CZ, Lichtenštejnský palác • 2001 Praha, CZ, VŠUP • Bratislava, SK, Galéria VŠVU Médium • Praha, CZ, Galerie Na Jánském vršku • 2002 Trenčín, SK, Galéria M. A. Bazovského • 2003 Praha, CZ, Galerie • Praha, CZ, Mánes • Bratislava, SK, SNG • Litomyšl, CZ, zámek, s Evou Brodskou • 2004 Olomouc, CZ, Galerie Caesar • Praha, CZ, NG, Veletržní palác • Louny, CZ, Galerie Benedikta Rejta • Teplice, CZ • 2005 Ostrava, CZ, Galerie Magna • 2006 Praha, CZ, Galerie Pokorná • 2007 Venezia, I, Galerie Caterina Tognon Arte Contemporanea, Palazzo da Ponte, Giardino dell'Istituto Veneto di Scienze

účast na kolektivních výstavách (výběr) / participation in collective exhibitions (selection) / partecipazione a mostre collettive (selezione)

1957 Milano, XI, Triennale di Milano - Vetro di Boemia, Sezione cecoslovacchia • 1958 Bruxelles, Expo '58 – Československý pavilón • 1959 Corning, The Corning Museum of Glass - Glass '59: Special Exhibition of International Contemporary Glass • 1960 Milano, XII, Triennale di Milano - Vetro di Boemia, Sezione cecoslovacchia • 1961 Amsterdam, Tsjechisch Glas, Gemeente Musea Amsterdam, Museum Fodor • 1963 Wrocław, Współczesne szkło w Czechosłowacji, Muzeum Śląskie • 1964 New York, Museum of Contemporary Crafts of the American Craftmen's Council • Toledo, The Toledo Museum of Arts • 1965 Brno, Moravská galerie • London, Victoria and Albert Museum • Oslo, Kunstindustrimuseet • 1966 Praha, Galerie Václava Špály • 1967 Montreal, Expo '67 - Československý pavilón • 1970 Praha, Mánes, Současné české sklo • Brno, Dům pánů z Kunštátu, Výstava Klubu konkrétišť • Rotterdam, Museum Boymans van Beuningen • 1973 Hamburg, Museum für Kunst und Gewerbe, Düsseldorf, Kunstmuseum, Karlsruhe, Badisches Landesmuseum, Berlin, Kunstgewerbemuseum – Staatliche Museen, Coburg, Kunstsemlungen der Weste Coburg: Böhmisches Glass der Gegenwart • Brno, Moravská galerie, Metamorfózy skla • 1975 SNG – Hrad Červený kameň, Súčasná slovenské sklo • Praha, Umělecko-průmyslové muzeum • 1976 SNG – Hrad Červený kameň, Súčasný slovenský šperk • 1977 Zürich, Museum Bellerive, Transparente Formen - 4 Glasmacher aus Prag • Lausanne, Musée des Arts Décoratifs de la Ville de Lausanne • Kunstsammlungen der Weste Coburg, Coburger Glaspreis für moderne Glasgestaltung in Europa • Kassel, Hessischer Landesmuseum, Glaskunst der Gegenwart • 1979 Chicago, Museum of Science and Industry • Los Angeles, California Museum of Science and Industry • 1980 Brno, Moravská galerie, Výstava přírustků, Užité umění 1970-1980 • Tokyo, Kyoto, The National Museum of Modern Art - The Beauty of contemporary Glass • Düsseldorf, Kunstmuseum, Licht - Form - Gestalt, Objekte aus geschliffenem Glas • Wien, Künstlerhaus • 1981 Corning, The Corning Museum of Glass, Czechoslovakian Glass 1350-1980 • Kassel, Orangerie, Glaskunst '81 • Washington D.C., Fendrick Gallery, Art in Glass – Glass in Art • 1982 Sapporo, Hokkaido Museum of Modern Art, World Glass Now '82 • Washington D.C., Meridian House, Ten Contemporary Czech Artists • Oakland, The Museum of Modern Art, 12th International Glass Sculpture Symposium • 1983 Brno, Dům umění města Brna, Skleněná plastika • New York, Museum of Contemporary Crafts of the American Craftmen's Council, Czechoslovakian Glass - Seven Masters • Den Haag, Galerie Rob van den Doel, Moderne Glaskunst aus der ČSSR • Seattle, Foster White Gallery, Contemporary Glass • København, Kunstindustrimuseet, Moderne Tjekkoslovakisk Glas • Bay Harbor Islands, Habatat Galleries, Contemporary Czechoslovakian Glass • Los Angeles, Kurland/Summers Gallery • Tokyo, Isetan Museum of Art, 300 Years of Bohemian Glass and Costume Jewellery • Sapporo, Hokkaido Museum of Modern Art • New Orleans, International Water Sculpture Competition • 1984 Houston, International Water Sculpture Competition • Praha, Valdštejnská jízdárna, Československé sklo '84 • Praha, Umělecko-průmyslové muzeum, Století designu • Telč, Státní zámek, Skleněná plastika v historickém prostředí, Seťkání • 1985 Praha, Umělecko-průmyslové muzeum, České užité umění 1885-1985 • Coburg, Kunstsammlungen der Weste Coburg, Zweiter Coburger Glaspreis für moderne Glasgestaltung in Europa • Berlin, Galerie am Weidendamm, Kunsthandwerk aus Tschechoslowakei • Erfurt, Galerie am Fischmarkt • 1986 Londýn, University of London Institute of Education, Contemporary Czechoslovak Glass in Architecture • Swansea, The Glynn Vivian Art Gallery and Museum • Luzern, Kulturpanorama, Glas aus der Tschechoslowakei • Cleveland, The Billingham Art Gallery • Oakland, Oakland Museum, Contemporary American and European Glass from Saxe Collection • 1987 Barcelona, Parc de la Ciutadella, Hivernacle, Vidre d'art. 25 artistes txeoslovacs • Lausanne, Musée des Arts Décoratifs de la Ville de Lausanne, Expressions en Verre • Toledo, The Toledo Museum of Art • Bratislava, SNG, Súčasná slovenské umelecké sklo a šperk • Brno, Dům umění města Brna, Skleněná plastika – Současná československá tvorba • The Corning Museum of Glass, Thirty Years of new Glass, 1957 - 1987 • Trenčín, Oblastná galéria M. A. Bazovského, Súčasná československá sklená plastika a sklený šperk • 1988 Sapporo, Hokkaido Museum of Modern Art, World Glass Now '88 • Bruxelles, Galerie Transparence, Artistes Verriers de Tchecoslovaquie • Zürich, Galerie Maya Behn, Tschechoslowakisches Glas aus dem Atelier Václav Ciglers • 1989 Liege, Generale Bank, Contemporary European Sculptures in Crystal and Glass • Paris, Musée des Arts Décoratifs, Verres de Bohême 1400-1989 • Chartres, Verriers de Tchecoslovaquie Musée – Centre International du Vitrail • 1990 Antwerpen, Provinciaal Museum Sterckshof, Glas van drinkbeker tot kunstobject • Bratislava, SNG, Súčasná slovenské sklo • 1991 Klatovy, Galerie U Bílého jednorozce, Galerie Zámek Klenová, Šedá cihla 78/ • Roudnice nad Labem, Galerie moderního umění, V dimenzích prázdna • Pardubice, Východočeská galerie • Barcelona, Hivernacle, Nomades del Vidre • Karlovy Vary, Galerie umění • Yokohama, Yokohama Museum of Art, Contemporary Glass (V. Cigler, M. Karel, V. Kopecký, S. Libenský/ J. Brychtová, D.

Zámečnicková) • 1992 Rotterdam, Nationale nederlanden, Vaclav Cigler and his Students • Praha, Mánes, Situace • Brno, Dům umění města Brna, Souvztažnosti – skleněná plastika a vitráže • Praha, Uměleckoprůmyslové muzeum, Přírustky sbírek z let 1986-1991 • Monteaux, Galerie d'Art Anie Chevalley, La Magie du verre • 1993 Segovia, Real Fábrica de Cristales de la Granja, Bohemia – Crystal • 1994 Den Haag, Galerie Rob van den Doel, Re-opening Show – Pulchri Studio • Luxembourg, Galerie Art du Verre, Les Createurs de Boheme • Praha, Valdštejnská zahrada, Valdštejnská zahrada '94 • 1995 Baden-Baden, Galerie B, Glass • Praha, Míčovna Pražského hradu, Prostor - Světlo - Sklo • Schalkwijk, International Art Glass Centre Schalkwijk, Four Glass Schools • Venezia, Gallery San Nicolo, Czech Glass Sculpture • Sévres, Musée National de la Céramique, Couleurs et Transparence – Chefs-d'oeuvre du verre contemporain • Bratislava, SNG, Expozícia užitého umenia, designu a architektúry 1900-1995, Šesťdesiate roky v slovenskom výtvarnom umení • 1996 New York, American Craft Museum, Form Light Glass • New York, Leo Kaplan Modern • Venezia, Museo Correr, Venezia Aperto Vetro • Praha, Veletržní palác, NG, Jitro kouzelníků • Praha, České muzeum výtvarných umění, Umění zastaveného času • 1997 Jihlava, Klub konkretistů • Olomouc, Muzeum umění • Zlín, Karlovy Vary, Galerie výtvarného umění • 1998 Louny, Galerie Benedikta Rejta, Stálá expozice • New York, SOFA • Praha, České muzeum výtvarných umění, Sklo a prostor • Klatovy, Zámek Klenová • Bordeaux, Chateau Beychevelle, Le verre dans tous ces états II. • 1999 Praha, Galerie hl. města Prahy, Akce. Slovo. Pohyb. Prostor • Paris, České centrum, Glass and Space • Karlovy Vary, Galerie výtvarného umění • Roudnice nad Labem, Galerie moderního umění, Prozařování • 2000 Praha, České muzeum výtvarných umění, Kódy a znamení • Zvolen, Zámok Zvolen, SNG, Slovenské užitékové umenie druhej polovice 20. storočia • Bratislava, SNG, Dejiny slovenského výtvarného umenia – 20. storočie • Roudnice nad Labem, Galerie moderního umění, Alfa 2000 Omega • Gifu, pref. Hida, Takaya Museum of Art, Transfiguration - Czech Contemporary Glass Sculpture • Trnava, Galéria Jána Koniarka, Neokonštruktivizmus v slovenskom výtvarnom umení • Lausanne, Musée Design et d'Art appliques contemporains, Verre 1989-2000 • 2001 Taiwan, Tai-Pei, The National Museum of History, Czech Studio Glass • Tokyo, Odakyu Museum in Shinjuku, Light Transfigured – Contemporary Czech Glass Sculpture • Martin, Turčianska galéria, V. Cigler, V. Kordoš, M. Mudroch, Š. Pala • 2002 Bratislava, SNG, Slovenské vizuálne umenie 1970-1985 • Puy-Guillaume, Maison du Verre, Mystères de l'espace • 2003 Praha, Císařská konírna Pražského hradu, Český šperk • Praha, Museum Kampa • Bratislava, Bratislavský hrad, Majstrovské diela zo zbierok SNG • 2003-04 Brno, Moravská galerie, Ejhle světlo

realizace ve veřejném prostoru

1966 skleněný objekt, foyer Čs. velvyslanectví, Stockholm, S • 1967-74 světelné objekty, Slovenské národní divadlo, Bratislava, CS • skleněný objekt, foyer budovy Matice slovenské, Martin, CS • 1974 světelné objekty, Bratislavský hrad, Bratislava, CS • 1975 světelné objekty, budova Academie Istropolitany, Bratislava, CS • 1977 světelné objekty, Lázně Dudince, CS • světelný objekt, Památník Slovenského národního povstání, Banská Bystrica, CS • 1978 světelný objekt, stanice metra Náměstí Míru, Praha, CS • 1979 světelný objekt, Dům kultury, Banská Bystrica, CS • světelný objekt, budova slovenské vlády, Bratislava, CS • 1983-1985 skleněné stély, stanice metra Náměstí Republiky, Praha, CS • 1988 skleněný objekt, stanice metra Křižíkova, Praha, CS • 1992 světelný objekt, foyer budovy National Nederlanden, Rotterdam, NL • 1995 skleněné kyvadlo, budova společnosti Digital, Praha, CZ • 1998 výtvarné řešení vstupní haly, Komerční banka, Praha, CZ • 1999 skleněný objekt, Česká spořitelna, Hradec Králové, CZ • kovový a skleněný objekt, Obchodní banka, Praha, CZ • 2000-2001 terasa a skleněná lávka, Museum Kampa, Sovovy mlýny, Praha, CZ • 2005 parkan, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice, CZ

public space installations

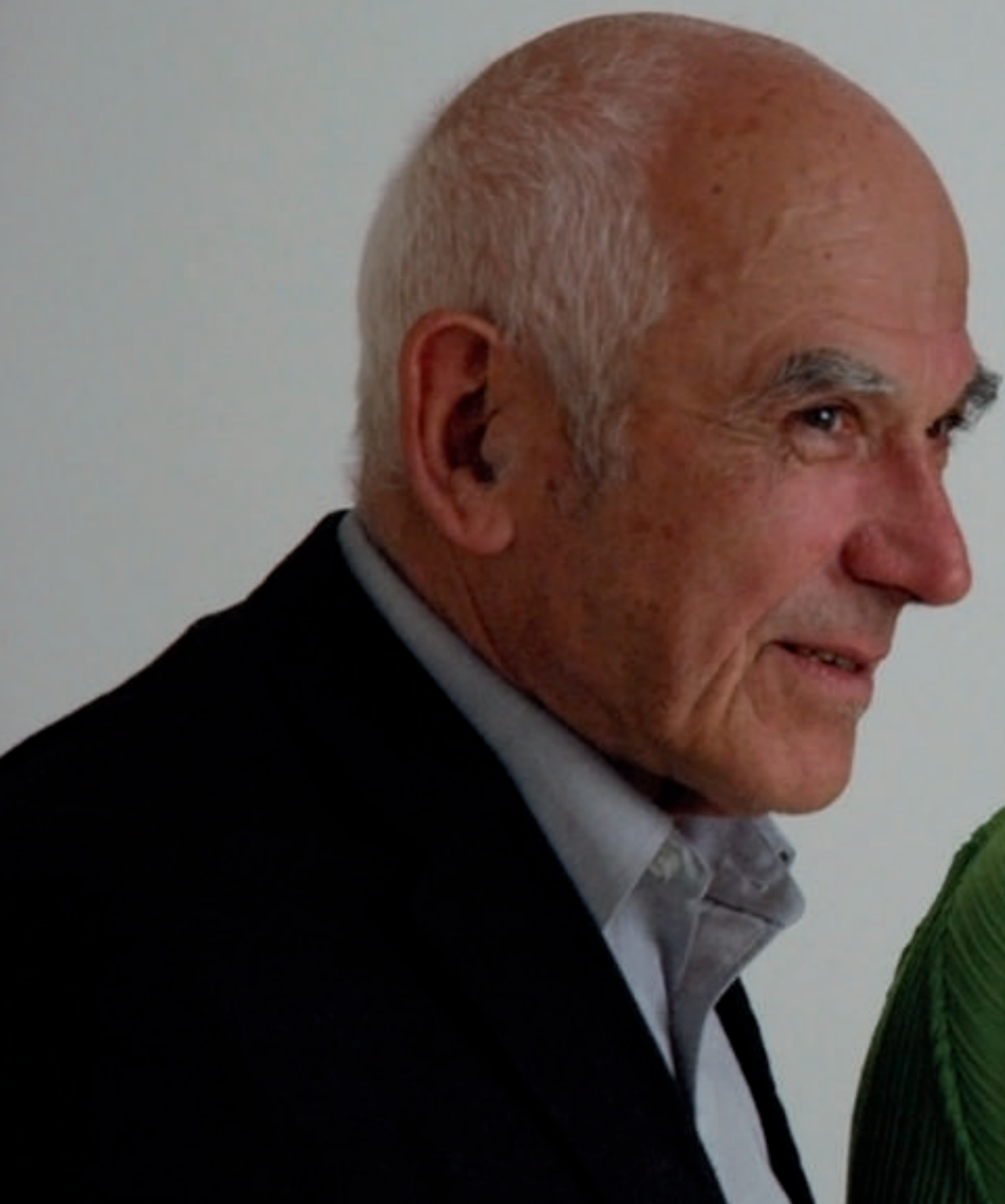
1966 glass object, foyer of the Czech embassy, Stockholm, S • 1967-74 luminous objects, Slovak National Theatre, Bratislava, CS • glass object, foyer of the Matice slovenské building, Martin, CS • 1974 luminous objects, Bratislava Castle, Bratislava, CS • 1975 luminous objects, Academie Istropolitany building, Bratislava, CS • 1977 luminous objects, Lázně Dudince, CS • luminous object, Monument to the Slovak national uprising, Banská Bystrica, CS • 1978 luminous object, Náměstí Míru metro station, Prague, CS • 1979 luminous object, Cultural Center, Banská Bystrica, CS • luminous object, Slovak government building, Bratislava, CS • 1983-1985 glass stéles, Náměstí Republiky metro station, Prague, CS • 1988 glass object, Křižíkova metro station, Prague, CS • 1992 luminous object, foyer of the National Nederlanden building, Rotterdam, NL • 1995 glass pendulum, Digital building, Prague, CZ • 1998 Entrance hall design, Komerční banka, Prague, CZ • 1999 luminous object, Česká spořitelna, Hradec Králové, CZ • metal and glass object, Obchodní banka, Prague, CZ • 2000-2001 terrace and glass bench, Museum Kampa, Sovovy mlýny, Prague, CZ • 2005 parkan, North Bohemia gallery of Fine Art in Litoměřice, Litoměřice, CZ

realizzazioni negli ambienti pubblici

1966 oggetto di vetro, l'atrio dell'Ambasciata Cecoslovacca a Stoccolma, S • 1967-74 oggetti luminosi, Slovenské národní divadlo (Teatro nazionale slovacco), Bratislava, CZ • oggetto di vetro, l'atrio dell'edificio di Matice slovenská, Martin, CZ • 1974 oggetti luminosi, Bratislavský hrad (Castello di Bratislava), Bratislava, CZ • 1975 oggetti luminosi, l'edificio dell'Accademia Istropolitana, Bratislava, CZ • 1977 oggetti luminosi, terme Dudince, CZ • oggetto luminoso, Památník Slovenského národního povstání (Monumento alla Resurrezione nazionale slovacca), Banská Bystrica, CZ • 1978 oggetto luminoso, stazione della metropolitana Náměstí Míru, Praga, CZ • 1979 oggetto luminoso, Dům kultury, Banská Bystrica, CZ • oggetto luminoso, edificio del governo slovacco, Bratislava, CZ • 1983 - 1985 stele di vetro, stazione di metropolitana Náměstí Republiky, Praga, CZ • 1988 oggetto di vetro, stazione di metropolitana Křižíkova, Praga, CZ • 1992 oggetto luminoso, l'atrio dell'edificio di National Nederlanden, Rotterdam, NL • 1995 pendolo di vetro, edificio della società Digital, Praga, CZ • 1998 progettazione artistica della sala d'ingresso, Komerční banka, Praga, CZ • 1999 oggetto di vetro, Česká spořitelna, Hradec Králové, CZ • oggetto di metallo e di vetro, Obchodní banka, Praga, CZ • 2000-2001 terrazza e ponticello di vetro, Museum Kampa, Sovovy mlýny, Praga, CZ • 2005 recinzione, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice, CZ

zastoupení ve veřejných sbírkách / representation in public collections / rappresentanza nelle collezioni pubbliche

Praha, CZ, Národní galerie • Praha, CZ, Uměleckoprůmyslové muzeum • Praha, CZ, Museum Kampa • Olomouc, CZ, Muzeum umění • Liberec, CZ, Severočeské muzeum • Brno, CZ, Moravská galerie • Louny, CZ, Galerie Benedikta Rejta • Klatovy, CZ, Galerie U Bílého jednorozce • Jablonec nad Nisou, CZ, Muzeum skla a bižuterie • Bratislava, SK, Slovenská národná galéria • Bratislava, SK, Múzeum Milana Dobeša • Berlin, D, Kunstgewerbemuseum • Düsseldorf, D, Kunstmuseum • Karlsruhe, D, Badisches Landes Museum • Coburg, D, Museum • Frankfurt/Main, Museum für Kunstgewerbe • Zürich, CH, Museum Bellerive • Lausanne, CH, Musée Lausanne • Rotterdam, NL, Boymans-van Beuningen • Amsterdam, NL, Stedelijk museum • Leyden, NL, Museum of Glas • Paris, F, Musée des Arts Décoratifs • London, GB, Victoria and Albert Museum • Montreal, CAN, Musée des Arts Décoratifs de Montreal • Corning, USA, The Corning Museum of Glass • New York, USA, American Crafts Museum • Sapporo, Japan, Hokkaido Museum of Modern Art

václav cigler

1. dubna 28. září 2007 / April 1st September 28th 2007 / 1° aprile – 28 settembre 2007

Caterina Tognon Arte Contemporanea, Campo San Maurizio & Palazzo da Ponte

1. dubna 27. května 2007 / April 1st May 27th 2007 / 1° aprile – 27 maggio 2007

Giardino dell' Istituto Veneto di Scienze, Palazzo Cavalli Franchetti

Benátky, Itálie / Venice, Italy / Venezia, Italia

koncepce výstavy / exhibition concept / concezione della mostra : Václav Cigler, Michal Motyčka

koncepce publikace /book concept, editors / concezione del libro : Michal Motyčka, Jana Šindelová

grafická úprava / graphic design / presentazione grafica : Michal Motyčka, Jana Šindelová

texty / texts / testi : Václav Cigler, Miroslav Petříček, Jana Šindelová

překlady / translations / traduzioni : Daniel Morgan

jazyková korektura / proof-reading / revisione linguistica : Renata Trnková

fotografie / photography / fotogalleria :

předtisková příprava / pre-press / preparazione pre stampa : Martin Vičan

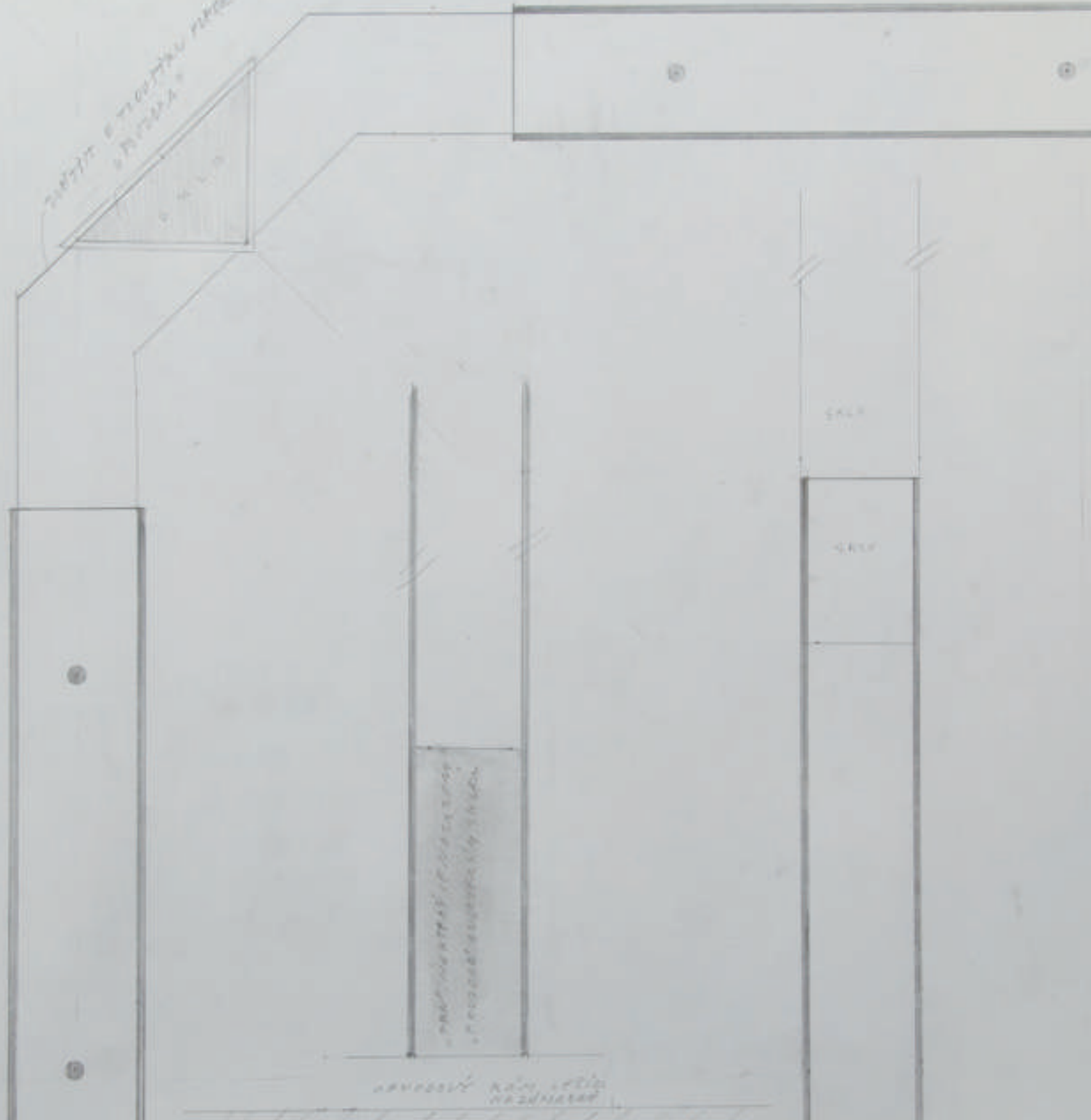
tisk / printed by / stampato da :

ISBN 0-4587-3254-4

© Václav Cigler, Michal Motyčka, Jana Šindelová, 2007

1:1

ПАНЕЛЬ С ТРОУПНЫМ ПИПКОМ
В ПИПКАХ
С КЛЮЧ

НАВЕСИТЬ КЛЮЧОВЫЙ
НАЗНАЧАТЕЛЬ